

La poesia de Miquel Martí i Pol (Roda de Ter, Osona, 1929-2003) ha aconseguit un gran ressò fonamentalment per la seua gran qualitat, que conjuga la temàtica realista i la gran qualitat formal. Es llig Martí Pol com qui llig el diari, però alhora disfruta d'una experiència poètica agradable i enriquidora. D'origen obrer, una malaltia que patí als 19 anys, l'obliga a fer llit durant una llarga temporada, que aprofita per a llegir abundantment. Durant la Dictadura, participa en moltes activitats il·legals de tipus catalanista. El 1970 li diagnostiquen una malaltia degenerativa, una esclerosi múltiple, que el farà abandonar el seu treball en una fàbrica del seu poble i dedicar-se de ple a la literatura.. Més de 30 llibres de poemes componen la seua obra (entre ells, "L'arrel i l'escorça", "Amb vidres a la sang", o "Llibres de solitud"). Els seus poemes han estat traduïts a 12 idiomes. Ell mateix fou un magnífic traductor a la nostra llengua de clàssics francesos com Apollinaire, Zola o Flaubert. S'ha fet molt popular gràcies a la interpretació que han fet dels seus poemes Lluís Llach, Maria del Mar Bonet, Paco Muñoz o Ramon Muntaner. En bona mesura, deu a aquestes veus la popularitat tan extraordinària de què avui gaudeix.